

दीर्घशाख पु० दीर्घा शाखा यस्य । शालवृक्षे संज्ञायां कन्
टाप् अत इत्त्वम् । शृङ्गापण्याम् स्त्री राजनि० । वा
कप् अत इत्त्वम् । दीर्घशाखिका शनीलान्त्रासु राजनि० ।
दीर्घशिखिका स्त्री दीर्घा शिखी यस्य कप् हुस्वः । ज्वे
(नाकच्छिक्नी) वृक्षे राजनि० ।

दीर्घशूक पु० दीर्घः शूकोऽयमस्य । शालिभेदे संज्ञायां कन् ।
दीर्घशूके राजाक्षे राजनि० कर्म० । शदीर्घे शूके न० ।

दीर्घश्रवस् पु० दीर्घः श्रवोऽस्य । दीर्घतमसः पुत्रे ऋषि-
भेदे "औशिजाय वणिजे दीर्घश्रवसे" ऋ० १।१।२।११
"उशिकं संज्ञा दीर्घतमसः पुत्रो तस्याः पुत्रो दीर्घश्रवा-
नाम कश्चिदभिरनाष्टौ जीवनार्थमकरोत् वणिज्यम्"
भा० २ दीर्घकर्णयुक्ते त्रि० कर्म० । शदीर्घे कर्णे न० ।

दीर्घसत्र न० कर्म० । शदीर्घकालिके यज्ञभेदे द्वे० । शतकृत्तरि
त्रि० । "हविषे दीर्घसत्रस्य सा चेदानीं प्रचेतसः" रघुः ।
दीर्घाणि सत्राणि कृतानि यत् । शतीर्थभेदे "ततो गच्छेत्
धर्मज्ञः दीर्घसत्रं यथाक्रमम् । तत् ब्रह्मादयो देवाः
सिद्धाश्च परमर्षयः । दीर्घसत्रमुपासन्ते दीक्षिता नियत-
व्रतः । गमनादेव राजेन्द्र ! दीर्घसत्रमरिन्दम ! । राज-
स्रवाश्वमेधाभ्यां फलं प्राप्नोति भारत !" भा० ३०८२४० ।
श्रवावज्जीवकृत्यो अग्निहोत्रे न० "दीर्घसत्रं ह वा त
उपयन्ति येऽग्निहोत्रं जुह्वयेतद्वै जरामयं सत्रं
यदग्निहोत्रं जरया वा ह्येवास्मान्मुच्यन्ते स्मृत्युना
वा" शत० ब्रा० १२।४।१।१

दीर्घसत्रिन् पु० दीर्घसत्रमस्य इति । श्रवणकालिकसत्र-
कारके श्रवावज्जीवकृत्यो अग्निहोत्रिणि च "यदेतस्य दीर्घ-
सत्रिणोऽग्निहोत्रं जुह्वतोऽन्तरेणाम्नो युक्तं वा विद्या-
यात्" शत० ब्रा० १२।४।१।२

दीर्घसुरत पु० स्त्री दीर्घः ब्रह्मकालव्यापकं सुरतमस्य । शुकुरे
त्रिका० स्त्रियां जातित्वात् ङीष् । कर्म० । श्रयायते
सुरते न० ।

दीर्घसूक्ष्म पु० कर्म० । पात० सू० भाष्योक्ते प्राणायामभेदे
तत्सूक्ष्मपादि तत्रोक्तं यथा

"तस्मिन् सति श्वासप्रश्वासयोर्गतिविच्छेदः प्राणा-
यामः" सू० । "सत्यासनजये बाह्यस्य वायोराचमनं
श्वासः । कोष्ठस्य वायोर्निःसारणं प्रश्वासः तयोर्गति-
विच्छेद उभयाभावः प्राणायामः" भा० । "बाह्या-
भ्यन्तरस्तम्भद्वन्द्विदेशकालसङ्ख्याभिः परिहृष्टो दीर्घसूक्ष्मः"
सू० । "यत् प्रश्वासपूर्वको गत्यभावः स बाह्याः यत् श्वास-

पूर्वको गत्यभावः स आभ्यन्तरः तृतीयस्तम्भद्वन्द्विदेशकाल-
भावः सङ्कल्पयत्नाद् भवति यथा तन्मे न्यस्तसुपले जलं
सर्वतः सङ्कोचमापद्यते । तथा हृद्योर्गुणपङ्क्त्यभाव इति ।
तयोऽप्येते देशेन परिहृष्टाः, इयानस्य विषयो देश इति ।
कालेन परिहृष्टाः क्षणानामियन्तावधारणेनावच्छिन्ना
इत्यर्थः । सङ्ख्याभिः परिहृष्टाः एतावद्भिः श्वासप्रश्वासैः
प्रथम उद्वातस्तद्वत् विमृहीतस्यैतावद्भिः द्वितीय उद्वातः
एवं तृतीयः एवं चतुर्थः मध्य एवं तीव्र इति सङ्ख्या-
परिहृष्टः स स्वल्पमेवमभ्यस्तो दीर्घसूक्ष्मः" भा० ।
"बाह्याभ्यन्तरविषयाक्षेपो चतुर्थः" सू० । "देशकाल-
सङ्ख्याभिर्वाह्यविषयः परिहृष्ट आक्षिप्तः तथाभ्यन्तरविषयः
परिहृष्ट आक्षिप्तः उभयथा दीर्घसूक्ष्मः तत्पूर्वको भूमि-
जयात् क्रमेणोभयोर्गत्यभावस्तदर्थः प्राणायामः । तृती-
यस्तु विषयानालोचितो गत्यभावः सङ्कारव्यप्य देश-
कालसङ्ख्याभिः परिहृष्टो दीर्घसूक्ष्मस्तदर्थस्तु श्वासप्रश्वासयो-
र्विषयावधारणात् क्रमेण भूमिजयादुभयाक्षेपपूर्वको
गत्यभावस्तदर्थः प्राणायामः इत्यर्थं विशेषः" भा० ।

दीर्घसूत्र त्रि० दीर्घेण चिरकालेन सूत्रमपीप्सितव्यापारो यस्य ।
शचिरकालेन प्रारब्धकर्मसुष्ठुतातिर अमरः । "दीर्घसूत्रस्य
व्यापत्प्राप्तिरितिहाससुखेन" भा० शा० १२७ अ० दर्शिता तथा
"अनागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिश्च यः । हावेव
सुखमेधेते दीर्घसूत्रो विनश्रुति । अत्रैव चेदमव्ययं
शृणुष्वानुसुप्तमम् । दीर्घसूत्रमुपाश्रित्य कार्याकार्यं
विनिश्चये । नातिगाधे जलाधारे सुहृदः शत्रुनास्त्रयः ।
प्रभूतमस्त्रो कौन्तेय ! बभूवुः सहचारिणः । तत्रैको
दीर्घकालज्ञ उत्पन्नप्रतिभोऽपरः । दीर्घसूत्रस्य तत्रैक-
स्त्रयाणां सहचारिणाम् । कदाचित् तं जलाधारं
मत्स्यवन्धाः समन्ततः । निःस्त्रावयामासुरथो निस्त्रेणु
विविधैर्मुखैः । प्रक्षीयमाणं तं दृष्ट्वा जलाधारं मयागमे ।
अब्रवीद्दीर्घदर्शी त ताम्रमौ सुहृदौ तदा । इयमापत्
समुत्पन्ना सर्वेषां सलिलौकिकाम् । शीघ्रमन्यत् गच्छामः
पन्था यावन्न दुष्यति । अनागतमनर्थं हि सुनयैर्यः
प्रवाधयेत् । स न संशयमाप्नोति रोचतां भो व्रजः सहे ।
दीर्घसूत्रस्तु यस्तत्र सोऽब्रवीत् सत्यगुण्यते । न तु कार्या
त्वं तावदिति मे निश्चिता मतिः । अथ सम्प्रतिपत्तिज्ञः
प्राब्रवीद्दीर्घदर्शिनम् । प्राप्ते काले न मे किञ्चि-
ज्जग्रायतः परिहास्यते । एवं श्रुत्वा निरक्रामद्दीर्घ-
दर्शी सहामतिः । जगाम स्तोतसा तेन गम्भीरं